

SOR

İbrahim Baz

Dünyanın değerini bilmek istersen
Delikli kuruşa satanlara sor
Gönül söküğünü ilmek istersen
Varını yokluğa atanlara sor

Namert köprüsünden sakın ha geçme
Kırk kere ölçmeden bir kere biçme
Kevser'i sunsa da muhannet içme
Kalbine söz oku batanlara sor

Şöhret dilenenin onuru yoktur
Onursuz bir hayat yığıde yüküdür
Nice rütbesizler dağdan büyüktür
Korkmadan zalime çatanlara sor

Gönüldeki aşktır kıymetsiz akçe
Duadır göklere pulsuz dilekçe
Nasıl cahil olur insan bildikçe
Ölmeden tabuta yatanlara sor

Aşkın yağmurunda ıslanan yanar
Kırda çiçek görse yâridir sanar
Dara konsa başı sevdiğin anar
Canını Canan'a katanlara sor

Mecnun neden düştü sevda çölüne
Neden kanın verdi bülbül gülüne
Aklını satarak aşkın teline
Seherde yar diye ötenlere sor

NEYZEN'E GAZEL

Şükrü Ünal

Yaktın ruhumu neyzen, sanma ki, mecalim var
Sen üfle ben gezeyim, âlemi diyar diyar

Bulutlar gibi gökte, çiçekler gibi yerde
Bulmasın kimse beni, yerim bilmesin ağyâr

Şu tatlı nefesinle dostlara selam söyle
Bir güzel kelim söyle, darılmasın bana yâr

Bülbülün avazıyla, goncaların nazıyla
Dervişin niyazıyla gelsin yine ilkbahar

Üstümde güneşle ay, önümde kervansaray
Altımda asil bir tay, dayansın ulu dağlar

Yol uzun, ömür kısa, bedenim hayli yorgun
Görünmeyen iki el ayaklarımı bağlar

Gönüle yakındayız, saba makamındayız
Şarkı terennümünde, hem kürdilihicazkâr

Kamışlıktan kestiğin, içini dağladığın
Beraber ağladığın, eylediğin âh-u zâr

Neyinle yaktın bizi, ardına taktın bizi
Sanki sevda denizi yıkıyor bak dalgalar

Neyzen senin nefesin, derinden gelir sesin
Hoşa gider herkesin, gül kokulu bir gülzar

Bu sevdâ uğruna ben, nefesi güzel neyzen
Döndüm sanki Mecnun'a, bak hayatım târumar